



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **V. A. T.**
zastoupený advokátem Mgr. Janem Jiříčkem,
sídlem Legionářů 947/2b, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-409/ZA-ZA12-HA15-2024 ze dne 11. 6. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 18. 3. 2024 druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že mu ve Vietnamu hrozí nebezpečí ze strany jeho věřitelů (soukromých osob). Před vycestováním do České republiky pobýval v Rumunsku,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kde ho věřitelé našli a zbili ho. Na policii nic nenahlásil a vycestoval do České republiky. Ve Vietnamu se nemá kam vrátit. V České republice chce zůstat, neboť se tu cítí bezpečně a dodržuje zdejší zákony.

2. Žalovaný výše uvedeným rozhodnutím řízení zastavil pro nepřípustnost žádosti podle § 25 písm. i) ve spoj. s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. O azyl žalobce požádal již podruhé, poprvé tak neúspěšně učinil dne 23. 1. 2023. Důvody aktuální žádosti byly zčásti stejné – obava z hrozícího nebezpečí ze strany jeho věřitelů. Nyní žalobce však doplnil, že ho věřitelé našli v Rumunsku, kde ho i následně zbili. Dále uvedl, že se ve Vietnamu nemá kam vrátit. V České republice chce zůstat, neboť se tu cítí bezpečně a dodržuje zdejší zákony. Žalovaný dospěl k závěru, že se nejednalo o nové skutečnosti odůvodňující věcné posouzení žádosti. O fyzickém napadení věřiteli a absenci zázemí ve Vietnamu žalobce v předchozím řízení nehovořil, ač mohl. Nadto již v řízení o první žádosti se žalovaný zabýval obavami žalobce návratu do země původu kvůli jeho věřitelům. Nikoliv ani přání žalobce zůstat v České republice nebylo novou skutečností odůvodňující věcné posouzení žádosti. Zároveň se ani nejednalo o takovou skutečnost, která by zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv její formě.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. V žalobě namítl pochybení žalovaného, který se nezabýval individuálními okolnostmi jeho případu a věc posoudil zcela formalisticky. Rovněž žalovaný nezohlednil nové důkazy, které žalobce v řízení předložil. Tyto důkazy přitom vypovídaly o konkrétních hrozbách a útocích vůči žalobci a jeho rodině ze strany mafie a zločineckých skupin. Žalovaný tak nedostatečně posoudil, zda žalobci při návratu do Vietnamu nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Rozhodnutí o neudělení azylu bylo v rozporu se zásadou nenavracení (*non-refoulement*). Žalobce měl také za to, že ho žalovaný řádně nepoučil podle § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, že důkazy a tvrzení, které uvedl, nejsou dostatečné pro udělení mezinárodní ochrany. Důsledkem řádného nepoučení tak žalobci nebyla poskytnuta možnost doplnit důkazy a předložit nové skutečnosti, které by mohly výrazně ovlivnit posouzení jeho žádosti. Přitom byl žalobce schopen předložit další relevantní informace a důkazy, které by jeho tvrzení podpořily.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž žalovaný postupoval zcela v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu. Nově uvedené skutečnosti (fyzické napadení věřiteli a absenci zázemí ve Vietnamu) mohl žalobce sdělit žalovanému již v přechodném řízení. Během poskytnutí údajů k opakované žádosti byla žalobci poskytnuta možnost, aby uvedl důvody své nynější žádosti. Rovněž byla žalobci dána možnost, aby se seznámil, vyjádřil se a případně i doplnil podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce se s podklady seznámil, nicméně k ničemu se vyjádřit nechtěl, nic nedoplnil ani nedoložil.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Soud předně zdůrazňuje, že napadeným rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany pro nepřípustnost žádosti podle § 25 písm. i) ve spoj. s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Část žalobní argumentace však směřuje proti rozhodnutí, jímž by žalovaný věcně žádost posuzoval. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Nicméně soud dospěl k závěru, že žaloba obsahuje i žalobní

argumentaci vztahující se k napadenému rozhodnutí, a tudíž je projednatelná. Nadto žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, takže lze vycházet z toho, že jeho práva jsou plně hájena a jde jen o projev procesní taktiky.

6. Závěr soudu lze shrnout tak, že žalobce v opakované žádosti ze dne 18. 3. 2024 zčásti uvedl důvody, které již uvedl v řízení o první podané žádosti ze dne 23. 1. 2023. Nové důvody nynější žádosti (fyzické napadení věřiteli, absence zázemí ve Vietnamu, přání zůstat v České republice) žalobce mohl sdělit žalovanému již v řízení o první podané žádosti. Nadto část těchto důvodů nebyla azylově relevantní. Ze správního spisu nevyplynula žádná podstatná změna okolností a žalobce ji v řízení před soudem neprokázal. Žalovaný v řízení nepochybil ani procesně, protože žalobce nebylo třeba o ničem poučovat.

Opakovanost žádosti a předmět přezkumu

7. Podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany rozumí žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoliv po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.
8. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1. Podle § 11a odst. 1 písm. a), b) téhož zákona platí, že ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přijatelnost, a to, zda *uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění*, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Neuvede-li žadatel takové důvody, ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS).
9. Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).

Okolnosti případu žalobce

10. Část důvodů popsaných k opakované žádosti o mezinárodní ochranu z roku 2024 žalobce uvedl již při podání první žádosti v roce 2023: obava z hrozícího nebezpečí ze strany jeho věřitelů. V tomto ohledu nejsou skutečnosti uváděné žalobcem nijak nové.
11. Ohledně fyzického napadení žalobce jeho věřiteli v Rumunsku soud ve shodě se žalovaným uvádí, že tuto skutečnost mohl žalobce uvést již v řízení o první podané žádosti. K fyzickému napadení totiž mělo dojít v Rumunsku před tím, než žalobce v srpnu roku 2022 vycestoval do České republiky, kde pak v lednu roku 2023 (poprvé) požádal o mezinárodní ochranu. Nadto žalovaný již v řízení o první podané žádosti posuzoval obavy žalobce z návratu do Vietnamu kvůli hrozícímu nebezpečí ze strany jeho věřitelů. K tomu soud jen uvádí, že jde-li o hrozící újmu ze strany soukromých osob (žalobce hovořil o věřitelích) jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany, judikatura správních soudů je ustálena v tom, že je podstatné, zda v zemi původu existuje systém účinné ochrany před takovou újmou. Žadatel se zásadně musí obrátit na orgány země původu,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

aby mu poskytly ochranu před jednáním soukromých osob, a teprve při její nedostupnosti je možné újmu ze strany soukromých osob považovat za významnou pro rozhodování o mezinárodní ochraně. Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu (srov. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 62/2016-87 ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Azs 139/2019-61 ze dne 13. 4. 2021).

12. Soud dále ve shodě se žalovaným konstatuje, že skutečnost, že žalobce nemá ve Vietnamu zázemí, mohla být žalovanému poskytnuta již v řízení o první podané žádosti. Nadto ekonomické problémy cizince v zemi původu nelze bez přistoupení dalších okolností považovat za azylově relevantní důvody (srov. rozsudky NSS č. j. 3 Azs 20/2003-43 ze dne 30. 10. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54 ze dne 27. 8. 2003, 5 Azs 134/2014-48 ze dne 11. 12. 2015).
13. Opětovné věcné posouzení žádosti nemohla založit ani skutečnost, že si žalobce přeje zůstat v České republice, neboť se zde cítí bezpečně a dodržuje zdejší zákony. Tato skutečnost nesvědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či hrozbě vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Nejedná se tedy o skutečnost významnou pro založení přípustnosti opakované žádosti [§ 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu *a contrario*].

Poučení žalobce a předložení nových důkazů

14. Co se týče námítky, že žalobce neměl být žalovaným řádně poučen, ani tuto námítku soud neshledal důvodnou.
15. Žalobce uvedl, že ho žalovaný nepoučil, že jím předložené důkazy a tvrzení nejsou dostatečné, aby znovu přistoupil k věcnému posouzení žádosti, což bylo v rozporu s § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Kdyby tak žalovaný učinil, žalobce by byl schopen předložit další informace a důkazy, které by jeho tvrzení podpořily. Žalovaný tak měl pochybit, s čímž soud nesouhlasí.
16. Jak uvedl žalovaný a vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce dne 21. 3. 2024 za přítomnosti tlumočníka poskytl údaje k podané žádosti. Žalobci tedy byla poskytnuta možnost, aby se ke své žádosti vyjádřil. Žalovaný pokládal relevantní otázky směřující k jeho žádosti, *včetně otázky, proč žalobce neuvedl všechny skutečnosti v své žádosti, když byl poučen o tom, že je to jeho povinnost*. Následně byla žalobci poskytnuta možnost, aby se seznámil s poklady pro vydání rozhodnutí dne 25. 4. 2024. Z obsahu správního spisu vyplývá, že se žalobce dne 25. 4. 2024 k seznámení se s podklady nedostavil (viz č. l. 25 správního spisu), přičemž předvolání mu bylo doručeno fikcí (viz č. l. 23 správního spisu). To však nic nemění na tom, že i dne 25. 4. 2024 měl žalobce možnost, aby se s podklady seznámil, vyjádřil se k nim či předložil další důkazy na podporu svých tvrzení. Pouze v této části se napadené rozhodnutí jeví jako nesprávné (nikoliv nezákonné): obsahu spisu neodpovídá tvrzení žalovaného, že se žalobce s podklady seznámil, ale k ničemu se nechtěl vyjádřit.
17. Žalobci ani následně nic nebránilo, aby sdělil žalovanému, že hodlá v řízení předložit další důkazy či uvést další tvrzení. Žalovaný nicméně nemá povinnost žalobce poučovat o tom, že jeho tvrzení či důkazy nejsou dostatečné, aby jeho žádost byla znovu věcně posouzena, jak se domnívá žalobce. Tato povinnost žalovanému neplyne ani z § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, na které odkazoval žalobce. Nad rámec toho soud zdůrazňuje, že žalobce ani v řízení před soudem žádné další informace či důkazy nepředložil.

18. Žalobce rovněž zmiňoval nové důkazy, které měl dle svých tvrzení v řízení před žalovaným předložit; měly vypovídat o konkrétních hrozbách vůči němu a jeho rodině. Žalovaný tyto důkazy údajně nezohlednil.
19. Z obsahu správního spisu nicméně neplyne, že by žalobce nějaké důkazy předložil. V žalobě ani konkrétně neuvádí, o jaké důkazy se mělo jednat. K žalobě také přiloženy nebyly. Nelze tak přisvědčit tvrzení žalobce ohledně opomenutí žalovaného vypořádat se s předloženými důkazy.

IV. Závěr

20. Žalobce nepředložil nové důkazy a neuvedl žádné nové skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Žádné se oproti původnímu řízení ani neobjevily.
21. Žalovaný tak po právu řízení o žádosti zastavil, neboť šlo o žádost nepřipustnou. Soud proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
23. O odkladném účinku žaloby soud již nerozhodoval, neboť o žalobě rozhodl obratem po provedení nezbytných přípravných úkonů v době rámcově odpovídající požadavku § 73 odst. 4 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. srpna 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.